

Ervaringen met E1 Onweer onder water

Aanvullingen en suggesties zijn welkom. Stuur ze naar showdechemie@nvon.nl

Een anecdote: zo niet!

"We hebben niet zoveel tijd meer, maar ik wou vandaag toch een proef laten zien."

De docent zucht even en pakt alle spullen van het karretje die de toa heeft klaar gezet. "Ik ga laten zien dat twee vloeistoffen pas met elkaar gaan reageren als je er een andere stof aan toevoegt."

Hij pakt de reageerbuis en een statief met toebehoren en klemt de buis vast.

"Ik heb hier zwavelzuur, geconcentreerd, dus daar moet je voorzichtig mee omgaan". Hij schenkt wat zwavelzuur in de buis. Omdat de fles groot is en de buis erg klein, morst hij wat.

"Hier heb ik ethanol; die breng ik voorzichtig op de laag zwavelzuur aan". De druppelpipet heeft geen fijn piefje, dus loopt de vloeistof niet zo regelmatig en zo voorzichtig op de laag zwavelzuur. "Ja, letten jullie ook op", zegt de docent tegen wat leerlingen die zitten te klieren. Even is het wat rustiger.

De docent pakt met een spatel een paar kleine kristallen kaliumpermanganaat. Omdat hij de proef niet van te voren heeft uitgeprobeerd, heeft hij zich niet gerealiseerd dat grove kristallen een beter effect geven. Hij toont de pot kaliumpermanganaat en zegt dat deze stof voor een speciaal effect gaat zorgen.

Hij zegt: "De proef heet *Onweer onder water*. Waarom denk je dat de proef zo heet?"

Het rumoer in de klas wordt wat minder. Een leerling roept: "Kom op, jongens even rustig. Ik wil die proef zien". Niemand geeft antwoord op de vraag van de docent. Hij vertelt daarom maar dat de proef lichtflitsen in de vloeistof geeft. Als je goed luistert, dan hoor je het ook donderen. De aansporing zorgt ervoor dat het wat rustiger wordt.

De kristalletjes permanganaat gaan de reageerbuis in en er zijn wat kleine flitsjes te zien. Het geluid is minimaal.